

Előfizetési feltételek.

Egész évre . . . 5 frt — kr.
Félévre . . . 3 frt 50 kr.
Hivatalok, községek, községi jegyzők és tanítók részére egész évre 3 frt.
Italmérők és korcsmárosok részére az italmérők közönlönyével együtt egész évre 4 frt.

Az előfizetések postautalvánnyal csak közlendőek.

Egyes számok 10 krajával kaphatók a kiadónál.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A GÖMÖRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Hirdetések.

□ centiméterenként 3 kr.
többszörőrt 1 1/2 kr. 6-
tendő. Bélyegdíj minden
egyes beiktatásért 30 kr

A NYILTTÉRBE.

minden 3 hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetőrodák, előfizetők
vagy gyakori hirdetői
tetemes díjkezelésben
szerezhetők.

Kéziratok a szerkesztőséghez (Belpiacz, Samarjay-féle ház
1. em.) küldendőek. — Kéziratok vissza nem adatnak.
Felelős szerkesztő: Dr. SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenkint egyszer,
— VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
a kiadóhivatalba (Főter, 8. szám alá) intézendők.
Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a Reuter ügynökség és a Magy. Távir. Iroda hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca 1 szám.

Szent Háromság!

Gentry, polgár és paraszt! Ez az a szent háromság, amely államéletünk alapját képezi.

A gyengébbek nem zárkozhatunk el, hogy a szent háromság egyes alkat elemeiről történelmi fejlődés szerint ne emlékezzünk meg.

A gentry szó idegen földről átplántált növény, mely angol földön legjobban otthonos. Poroszországban junkernek hívják, nálunk 48 előtt magyar nemeseknek hívták.

De a rendi alkotmány rombadülte 1848-ban, izzé-porrá törte a magyar nemes politikai jelentőségét is, s megmaradt az főképp társadalmi fogalomnak, s az államéletben a magyar nemesnek nemesi minőségben való szereplését kizárta az a demokratikus alkotmány, amelyet éppen a magyar nemesség alkotott meg.

De a politikai alkotások sokszor megtörnek a társadalmi átalakulást és lehet politikailag a korszellem befolyása alatt új rendet alkotni, de a társadalmi fejlődés ugrást nem ösmer, s ha a politikai rend a polgárság eszméje alá foglalja is az egyeneket, a társadalmi fejlődésben az asszimiláció csak lassu, fokozatos fejlődés mellett következik be az egyes osztályok között.

Igy volt ez hazánkban is, hol a népképviseleti rendszer meghagyva a főrendiházban az igazán arisztokratikus rendszert, a képviselőházra nézve a népképviseleti elvet juttatta érvényre a melyben a kül-

dők mint honpolgárok szerepelnek, de a keret, amelyben ez egyesek érvényesülnek, a régi társadalmi osztályok folytatását mutatja.

Igy találjuk annak a társadalomnak a folytatását, amely hajdanta a magyar nemességet képezte.

A magyar egészséges demokratikus fejlődés nem engedte meg, hogy ez az osztály továbbra is nemesi osztálynak hívasse, mint ez a feudális Ausztriában van, hanem keresett egy szót, amelylyel ezt az osztályt, mely ténylég létezett, megnevezze.

Honi fejlődésben ilyen szót nem találhatott, tehát a külföldön keresett.

Az angománia, amely a múlt évtized óta sok tekintetben lábra kapott, hisz tudjuk, miszerint Szilágyi Dezso, Apponyi, Bethy Ákos, Tisza Kálmán, Hieronymia parlamentben is sokat hivatkoztak Angliára, megtalalta a szót a „Gentryben”.

A gentry szó Angliában a közép földbirtokos vagy bérlő gentleman embert jelenti, s mivel hazánkban a számottevő középföldbirtokos osztályt a régi nemesi családok képezték, nagyon alkalmasnak jelentkezett, hogy az odumra alkalmat szolgáló „nemes” szó helyett a „gentry” szó alkalmaztassék, nehogy arisztokratikus irányzattal gyanúsították, ami a magyar nemesség demokratikus irányzatának meg sem felelt.

A gentry szó tehát egy olyan megnevezés, mely nem arisztokratikus velleítés következménye, hanem csak a földbirtokos középosztály megnevezésére szolgál, mi mel-

lett eklatansabb példa nem lehet, mint hogy a polgári osztály, sőt a paraszt osztály nem egy tagja lett gentryvé, akik régi viszonyait elhagyva a földbirtokos középosztályban foglaltak helyet anélkül, hogy szükségük lenne a gentry szó mellé a nemesi czimmerre. Épp azért ha a gentry szó képes ellenszenvet szítani, ezt csak egyesek hiu fertálynágnassága okozta, de ez a szórványos nyegleség nem lehet elég erős arra, hogy ellenszenvessé tegyen egy osztályt, a melynek államalkotó, államfentartó jelentőségét elvitatni nem lehet, a mely hivatva van a jelenben is mint a jövőben a haza földjét nemcsak mint hajdan karddal, de munkával is fentartani, amely hivatva van a nemzet intelligentiájának egy erős részét adni, amely hivatva van a kormányzatban, a törvényhozásban, igazgatásban előkelő helyet elfoglalni, amely köteles régi demokráta elveit mint jövő nagyságának fundamentumait megőrizni, amely hivatva van ősei dicsőségének fényárjába burkolózni, mert a legnagyobb fény közül is kéri a fűkő való, hanem a melynek feladata ősei dicsőségét folytatni; olyan elemnek kell lenni, amelynek pusztulása felett nem a gunyos szózat hahotájának, de a fájdalom könyveinek kell előtörni.

A gentry szó tehát nem lehet a gunyozás tárgya, sokkal inkább kell védeni e fogalmat, s az ostort fonják meg azok, kiket, miként az minden osztálynál van, osztályuk karrikaturái tesznek neveltségessé. De helytelen munkát végez az, ki nem a hibást, de az egész osztályt

TÁRCSA.

A SZÓKTETÉSEK KRÓNIKÁJÁBÓL.

(A Gömör eredeti tárczája)

I. ÁLARCZOSBÁL.

Anasztáz és Anasztázia még soha sem látták egymást — soha, először a csobolyói álarczosbálon. Anasztázia virág, Anasztáz pedig pillangó jelmezbe volt öltözve.

Anasztáz pille közeledett a karcsu Anasztázia virághoz Anasztáz két szemét látott feleje mosolyogni.

— Tarka lepke, szép arany pillangó, merre vagy szállandó — szólt Anasztázia virág.

Anasztáz bókolva feleli: Hozzád siettem szép virág.

— Oh! a lepke mind csapodár.

— Oh! a virág mindig más lepkét vár. Mi a neved szép virág?

— Az én nevem nefelejts Anasztázia

— Az enyém soha Anasztáz.

Meg vagy, gondolta Anasztázia. Meg vagy, susogta Anasztáz.

— Kis kezdet szép virág.

— Oh lieber Anasztáz.

— Megeókollak szép virág?

— Csak a kezemet ó glückliche Anasztáz.

— Dobog a szivem kedves szép virág.

— Az enyém egy Etna monsieur Anasztáz.

— Tánczolnál-e vélem szép virág.

— De milyen szivesen, aranyos pillangóm.

Anasztáz pillangó örületesen tánczol Anasztázia virággal. A csobolyói álarczos szépek mosolyogtak, suttogtak, de Anasztáz pillangó nem látott se hallott semmit.

Anasztáz lángugárral üzte a nyár, árnyéket keresett éjszaka: Anasztáz nem emlékszik milyen nap volt hétfő-e, kedde-e, akár milyen volt, annyi bizonyos, hogy péntek. Olyan éjszaka, melynek halvány méese a hold vékony, imbolygó sudarával gyöngye fátyol lepelt szőtt a föld fölé; olyan éjszaka volt ez, melyen lagyan susogott a szellő s a rózsás kertben valami méla szerelmi dal csattogott a csalogány a homályos bokorban. A tücskök is igen szépen csiripeltek s magas szynfoniát zengtek végtelen távolból a csobolyói tó vízi tündérei, bele kontrázva az álarczosbál zenéjébe. Oh, az a dal!

Anasztáz olvadékonny hangulatban volt. Érezte a szívet, vagy nem is érezte, csak azt, ami benne volt. Ahítatosan rebegte Anasztáz: Szép virág, nefelejts, kérdezi soha Anasztáz, hol lakol?

— Kastélyban, lieber glücklich Anasztáz.

— Tehát gazdag vagy, anygali virág.

— Nagyon — a lelkem — a szivem, szelemes pillangóm.

— Vedd le az álarczot szép virág, hadd nézzek rózsás arczedba.

— Nem lehet, mein Herz, glücklich Anasztáz . . . szerettek, szerettek.

A hold lassan hanyatlott lefelé, a tücskök kedvesen csiripeltek, dalolt a csalogány, kibangzott a tereből a zene. Anasztázia Anasz-

táz vállára hajtotta fejét s Anasztáz szíve kettőt dobbant egy helyett, minden más lett előtte, szépet, nagyot álmódott, képzelete szalon kocsin járt.

— Oh! Anasztáziam, gazdag, szép virág, mikor láthatlak még?

— Ah! langszam mein Anasztáz, oly könnyen nem lehet, patience — csak titokban.

— Zsarnok hát az apa? — fogva tart szép virág . . . Szökjünk!

— Ah! szökjünk? miért olyan sietve?

— Féltelek.

Anasztáz ábrándokba sülyedt. Ábrándjainak fináléja ez volt: Anasztázia gazdag.

— Oh! glücklich Anasztáz — gondold meg.

— Nem gondolok semmit. Ha szeretsz . . . jössz?

— Megyek mein liebe Anasztáz, de nem most.

— Hát holnap!

— Veled, veled megyek glücklich Anasztáz.

Anasztáz ur boldogan, szerelmes szívvvel sietett szóktetni.

A hold magasan állott és mindenek, fölött ábrándosan nézett le.

Anasztáz besurrant a kertbe.

Minden oly meghatóan ábrándos volt! A platán fák között busan sziszegett a szél (nem volna bus, ha Anasztázia volna!) a kis csaliban csicscsergett egy árva madár, a kaméliák kíváncsian dugták fel fejüket a jaszminok közül, a többi virág álmosan nézett Anasztáz urra.

Anasztáz olvadékonny közeledett a levendula bokrokkal körül ültetett lugas felé . . .

és a büntelent is sérteni akarja, viszont nem akarunk megfosztani senkit a jogtól, hogy az egyest, ha megérdemli ostorozza. De mi okozza azt, hogy minden egyes ember hibájáért az egész osztályt sújtsák?! A gyávaság, amely nem mer az egyesével farkas-szemét nézni, jobbnak találja tehát általánosságban támadni az egészet. Ez pedig nem helyes, mert van a gentry-szónak egy helyes, nemes értelme is, s azok, kik ennek betöltésén fáradoznak, méltán hazafias s komoly elemek, sőt tagjai lehetnek a magyar államot alkotó szent háromságnak.

A történelmi fejlődés belső kötelékkel fűzi a földbirtokos osztályhoz a polgári osztályt.

Sok száz év előtt Zsigmond királyunk belátta már, hogy a polgári társadalom milyen fontos, államalkotó, államfentartó elem, amely nélkül Magyarország a fejlődés processusában elpusztul! Ez vezette rá, hogy a polgári rendet a nemességgel egyenlő rangúvá tegye, midőn a városiakat országrendekké tette.

A magyar Geniusz ezt az alkotmányos alapvetést melegen karolta fel, és jogforrásaik népes bizonyítékot képeznek arra, hogy a törvényhozásban, az igazgatásban tulsúlyban levő nemesi rendek mily nagyra becsülték a polgári elemet! A városok előjogai megállták a versenyt a legnagyobb főur előjogaival is. És a magyar nemesség a városi polgárságban soha nem csatlakozott, mert legküzdelmesebb napjainkban is a városok voltak a cultura, a közművelődés, tudomány, ipar- és kereskedelem, jog és a szabadság otthonai. Vajjon hová letünk volna, ha e kincsek a városok erős falai, sokszor az elnyomatás alatt földalatti búvóhelyein menedéket nem találtak volna?!

A magyar nemes osztály igazi testvérként is ölelte mindig keblére a polgári elemet!

És az utódok nem lehetnek hűtlenek őseikhez, ma midőn a forradalom nagy eszméi a szabadság, testvériség és egyenlőség dicsőteljes körutát tettek Európában és elfoglalták a trón lépcsőit, ma, midőn a városok és azok polgárai a nemzeti missióban milliószor nagyobb szerepre vannak hivatva, mint voltak a múltban,

Azért a földbirtokos osztály mellett a polgár elem s az általa képviselt erkölcsi és anyagi erő képezi a nemzeti szent háromság második alkatelemét.

Igaz, hogy ennek is vannak karrikaturái, mint a haladástól s a más osztályok-

- Megállj — tolvaj!
- En Anasztáz vagyok és nem tolvaj!
- Megkötletek, ha Anasztáz vagy is. Az ur parancsa ez.
- Hátha sugok valamit: Anasztázia . . .
- A vén gubernantné, no azt ellophatja.
- Vén?! — gubernantné? . . .
- Az biz' a, de elég karcus.

A hold még ábrándosabban nézett, a szél különös marsot fújt. Anasztáz csak mikor már messze volt a levendulás kerttől mert felsőhajtani könnyebűlten: igazán glücklich Anasztáz!

Ruik László.

VAN ESZE.

Kis Mariska az ernyőjét
Mindig otthon felejté,
S azért édes anyja minap
Ilyen szavakkal feddé:

Édes leánym tud-e hogy
Nem szép dolog tetőled:
Mikor a legjobban esik,
Honn felejtet az ernyődet.

•Oh, anyácskám, — szól Mariska —
Ne higye, hogy hibázok;
Ha nincs ernyőm; felajánlják
Azt nekem a — diákok.

REIM LAJOS.

kal való érintkezéstől elzárkozó és egyedül az anyagi garasos hasznót ösmerő nyárs-polgár és a kosmopolita nagy tőkepénzes, ki az aranyborjunak emelt trónusról mosolyogva nézi le mindazt, ami nem vagyon, mosolyogva szemléli a proletárok éhező hadát.

De ezen egyes alakok sem szolgálhatnak elég indokul, hogy a polgárságot, mint osztályt meg ne becsüljük.

A harmadik elem: a parasztság! A műveltségben ugyan a legalantabb áll, de egy földmivelő államban a legerősebb államfentartó elem. Nemzeti erő ez, mint a közép és nagybirtok munkása, nemzeti erő, mint saját kisbirtokának ura, nemzeti erő, mint hatalmas fajfentartó elem A magyar faj fennmaradásának legbiztosabb alapját képezi a magyar parasztság. Benne van nemzeti karakter, erő, életrealitás. Képes egyúttal a felsőbb osztályokat újabb munkákkal ellátni, új erőket kölcsönözni az ipar, kereskedelem, a szellemi munka terén, mert kiváló processusára a parasztság nagyon alkalmas, különösen ott, hol vagyonnal rendelkezik.

Méltán sorozzuk tehát a nemzeti szent háromság közé a parasztságot is.

És hogyha e három osztálynak oly nagy jelentősége van, nem ösmerhetünk olyan törekvést el, mely bármelyiknek meg rövidítésére irányul, és minden irányzatnak akár szociális, akár a politikai, közgazdasági, kulturális téren olyanok kell lenni, amely ezen osztályok fejlődését biztosítja.

Felvetettük ezt az eszmét, mert sokszor volt alkalmunk tapasztalni, hogy a közéletben vagy társaséletben szembeállítani igyekeztek az egyes osztályokat.

Pedig, ha küzdöttünk török, tatár, német, orosz, osztrák, s hány mindenféle ellenséggel, s ezek nem tudtak elpusztítani bennünket, el fognak pusztítani a' felekezeti összeütközések után az osztályharcok legbiztosabban.

És most, midőn a nemzet nagyságáért fáradozó nagy férfiakat eltávolítják a legfelsőbb intézés polczáról, kétszeresen kell hogy e válságban ne habozzunk, de összetartsunk, mert összetartás lehet csak az a szikla, amelyen minden nemzetellenes törekvés megtörik, s a nemzetfentartó nemzeti szent háromság diadalm a s k o d i k.

Hogyan boldogulunk ?

Tele panaszszal a gazda szája. Rosz termés, olcsó árak, nagy az adó, terméketlen az idő stb. megjegyzések fő tárgyait képezik a falusi gazdák esteli időtöltésének. És valóban merő igazságok ezek, melyeket a keserű, mindennapi tapasztalat ad a gazda ember szájába. Való tény, hogy nyomasztók a megélhetés gondjai s a mai olcsó árviszonyok között kétszeresen sújtó a csapás, mert a napi szükséglet nem telvén ki az évi termés fölszégéből, kénytelen a gazda forgó tőkésékjé, — marháját — úgy, a hogy elvesz tegetni, s ha még ez sem elég, úgy gazdasági tőkésjé, megélhetésének alapját, földbirtokát adósággal megterhelni. S ha ez így tart pár éven keresztül, készen van a bukás, az elzülles, jön a végrehajtó, s megütik k dobát az ősi örök felett, idegen kéz veszi át az anyyi verejtékkel öntözött barázdát; a család szétzüllick, ki erre, ki arra, birtokosból lesz földönfutó, gazdából — szolga.

Előre látjuk a veszedelmet, látják gazdáink is, ezért a panasz ajkukon. Azt már látják, hogy veremben vannak, tudják, érzik, hogy előbb-később összeomlik fejük felett, hánytorgatják, hogy miként is jutottak belé; de a kiemenekülésre vajmi kevesen gondolnak. Ime földmivelő barátom, ez az igazi földmivelési kérdés.

A vízbehaló még a szalmaszálhoz is kapcsol, csak hogy életét megmenthesse és bizony kézzel-lábbal azon törekszik, hogy partra vergődjön a maga erejéből, mert bizony csak kevés esetben van más valaki segítségére az isteni hatalmon kívül.

Segíts magadon és az Isten is megsegít! Dehát hogyan, miken? Saját erőnkben atyámfiai! Egyesült erővel, vállalt vállhoz vetve álljanak össze a falvak legjobbjai, kikben van me-

gen érző és önzetlen szív a nép javáért nem áldozni, csak tenni, munkálkodni. Nem azokhoz szólók, kik csak a telhetetlen zsákok szeretik tartani, míg van mit belé szedni, s ha nincs s nem telik meg, hát odább állanak, mint a sülyedő hajóról a patkányok. Szólók azokhoz, kik maguk is érzik az idők mostoha járását, azokhoz, kik a népnek, a közjónak mindig ingyen munkásai tudtak és akartak lenni, meglegedvén a megnyugtató önértéssel, mely a jól végzett munka után keblüket eltölté. Kik meg is tudják érteni, keresztül is tudják vinni azokat, melyeket elmondandó vagyok.

Tömörülésben áll az erő. A közös akarat a jóra, hegyeket mozdít el helyéből, országokat elborító árvizeket szorit gátak közé és tart féken. Csak összetartás és munkálkodás, akkor — mint a nagy költő Vörösmarty mondja: — Nincs veszte bármi sors alatt, Ki el nem csüggedett?.

Két drága kincse, vagyona van a földmivelő embernek, egyik földbirtoka s házi tőzhegye, a másik becsülete, amit úgy is hívják, hogy hit ele. Csodálatos, hogy ha elvész az egyik, a másik is könnyen utánna megy. Most ez idő szerint meg van támadva a birtok, az erszény, a vagyon. Hogy helyre álljon a gazdaságban az egyensúly, hát a ganda a lába alatt levő fát forgácsolja, gventi, míg le nem törik alatta. Holott ha feltudná használni hitelét, hát könnyen átgázolhatná az igazán válságos, kétségbe ejtő időket.

Próbálta ugyan már hitelét igénybe venni, de az oly drága áron volt értékesítve, hogy több a kár benne, mint a haszon. Nem adott annyi jövedelmet a kölcsönvett pénz, mint annak drága kamata, mely a mostani 7½% mellett is fölmegy 10%-tőlira, utazás, váltó, vagy betéblázás, stb. Isten tudja hányféle viszontszivesség a jótállók, forgatók iránt.

Hitelünkkel álljunk szövetségbe egymással, azt ugyis hívják, hogy Hitelszövetkezet.

Szerte e hazában mindenfelé tömörülnek a falusi gazdák szövetezeketké, s így amit egyes el nem érhet, azt közös vállalt erővel könnyen megkapják mindannyian. Ez előtt összeálltak azok, kiknek sok heverő pénzük volt, összerakták, így állott elő a takarékpénztári intézmény, mely ma is fennáll, virágzik is, hizik a drága kamatokból. Ma álljanak össze a kis gazdák, kiknek vagyonuk a hitel és a munka.

Minden község — ha még oly kicsiny is — alkossa meg mielőbb a gazdák Hitelszövetkezetét. Azért mondom hogy mielőbb, t. i. míg nem késő!

Pest vármegye 91 községében ma nincs a földmivelő népnek teher a birtokán, tehát ugyanennyi község van megmentve az uszora kamat pusztításától. Borsod, Ung, Zemplén, Abauj, Bereg megyékben rohamosan szervezkednek. Erdélyben még nagyobb erélylyel látnak az alakúshoz az egyes községek. Itt a mi megyénkben? Ugyan ki törődnek a köznépjólétével? Volt idő, hogy itt is meg lett pendítve az eszme, de a megalakulás stádiumáig nem tudott vergődni a bizottsági tárgyalások tömkelegében.

Segíts magadon! Önerőddel legelőbbre fogsz haladni!

Összeáll 15—20, vagy mondjuk 100 földbirtokos gazda szövetezeté s mondják, hogy p. o. 100-an álltak össze, egy-egy üzletrésznek az értéke 25 frt, ezt összerakják 50 hónap alatt, havonta befizetnek a kitűzött napon egy-egy koronát minden üzletrészről. Ötven hónap mulva be lesz rahva 2500 frt. összeg pénz. A havonta összegyűlt pénzt egyik szövetezeti tagnak kiadják p. o. 6 százalék kamatra. Mikor összeálltak akkor egyúttal bejelentik magukat a Pestmegyei Hitelszövetkezet igazgatóságának, melynek élén a derék gr. Károlyi Sándor áll, a szövetezetek lelkes szervezője, ki szóval és tettel ingyen megadja a hozzája fordulónak a kellő utbaigazítást. Bejelentik, hogy beakarnak lépni a Pestmegyei szövetezetek kötelékébe. Onnan lejön egy kiküldött minden díj nélkül, szervezni fogja az egyes községek szövetezetét. Megtartja az alakulo gyűlést, megadja a szükséges utbaigazításokat, megválasztja a kezelő személyzetet. Ha ekként mindent elrendezett úgy azon szövetezet az első befizetett 50 kr. után onnan a központból megkapja az összes 100 tag által 50 hónap mulva befizetendő 2500 frtot 5½% százalékos kamatra, melyet az évente befolyó 50 kroból le is törlesztenek a szövetezeti tagok így szépen megszabadulnak a drága kamatú takarékpénztáraktól vett kölcsönöktől.

Ha azonban azt mondja a szövetezet, hogy egy üzletrész ugyan csak 25 frt, s azt be is fizetgetik 50 hónap alatt, hanem négyszereséig tehát 100 frtig még jót is állunk közösen egymásért, s így 10.000 frt összeget fog kiadni hasonló feltételek mellett a központi szövetezet. Az adósok pedig tetszés szerinti összegekkel szépen lefaragják a kölcsönzött tőkét. Még egy kis tőkét is alkothatnak, mert p. o. 10.000 frtől

Eladó szánka.

Egy igen csinos, kevéssé használt

szán eladó

Az érdeklődők megtekinthetik

Kovács Géza

úrnál **Foledon**, ki levélbeli tudakozódásokra is szívesen szolgál felvilágosítással,

Értesítés.

Nagyobb mennyiségű **köszön** vétele folytán abban a kellemes helyzetben vagyunk, hogy a t. közönség

köszön-szükségletét

a legjutányosabb áron, olcsóbban mint bárki más, szállíthatjuk és pedig a mai naptól kezdve következő áron:

Métermázsanként a raktárunkban 55 kr
Waggon számra (100 métermázsra)
a házhoz szállítva — — 55 frt.

A teljes súlyért jótállást vállalunk.

Becsés rendeléseiket várva, maradtunk tisztelettel

JELLINEK B. és TÁRSA,

Rimaszombatban, 1895. január 1.

1895.

Megérkezett

Carneval herczeg egész udvarával

s vele együtt mindenféle báli czikkek
rendkívül nagy választéka.

Kapható:

LÖFKOVICS LIPÓT

uri- és női divataruházában

RIMASZOMBATBAN.

Egy

jó házból való fiu, valláskülönbség
nélkül, ki 1—2 középiskolát végezett

tanulónak

azonnal felvétetik

Tandlich Lipót

üveg, porcellán- és fűszerkereskedésében Putnokon.

Van szerencsénk a t. cz. fogyasztó közönség szíves
tudomására hozni, miszerint

kitünő gyártmányunk

kizárólagos elárúsítását és szállítását

eredeti gyári árban

egész Gömörvármegye részére

Strausz Lipót urra Rozsnyón

áruháztuk, kinél

állandó készletraktárt

tartunk, hogy a fogyasztó közönség minél gyorsabban és

pontosabban kiszolgáltassék.

Megrendeléseket kérjük

STRAUSZ LIPÓT

urhoz czimezni.

Tisztelettel

Egri sörfözde r.-társaság.

Négy regény ingyen!

Felhívás

— a művelt magyar olvasó közönséghez! —

A »Képes Családi Lapok« jelenleg már az ország minden vidékén a legtöbb művelt magyar család rendes házibarátja.

Közkedveltséget és elterjedtséget az által ért el, hogy mindig hazafiás irányban s úgy van szerkesztve, hogy a serdülő leánykának is bátran a kezébe lehet adni, s e mellett az atyák, anyák és nagyanyák is mindig megfelelő szórakozást és hasznos olvasmányokat találhatnak benne:

A »Hölgyek Lapja« című melléklet, a nő hű tanácsadója és szellemi titkára.

A »Regénymelléklet« évente négy diszes regénnyel ajándékozza meg előfizetőit, szép színes borítékkal, melyeknek egyenkénti bolti ára 1 frt, tehát összesen 4 frt.

A »Boríték« tele van szórakoztató talányokkal s mulattató apróságokkal, kérdésekkel, feleletekkel, egyszóval a »Képes Családi Lapok« a legértelmesebb, a legélénkebb s mégis a legolcsóbb szép-irodalmi képes hetilap.

A képek a legelső művészek ecsetének köszönik létüket. A »Hölgyek Lapja« mellékletünknek divatképei mindig a legjobb divatnak mintái; így az 1895-ik évi első szám a következő tartalommal jelent meg:

»Házsmár és társa« regény Beniczkyne Bajza Lenkétől; »Ujév« költemény Abrányi Emiltől; »A befelé fordított kép« novella Muray Károlytól; »A nő feladata« dr. Turnowsky Mórtól; »A sötét világ« Tolnay Lajostól; »Az ifju anya« költemény dr. Felek Sándortól; »Az álom« G. Diószeghy Mórtól; »Bál után« Mészáros Sándortól; »Az időről« szatira Jámbor Lajostól; »A szép színész« regény Rudnyánszky Gyulától.

Előfizetési árak:

A »Hölgyek Lapja« című divat- s »Regénymelléklettel« együtt
Egész évre 6 frt — kr,
Fél évre 3 frt — »
Negyed évre 1 frt 50 kr.

A »Képes Családi Lapok« hetilapból mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, kik ez iránt — legcélszerűbben levelezőlapon — hozzá fordulnak.

Aki három új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak elismerésül »egy diszes emlékkönyvet« küldünk.

Aki az egész évre szóló hat frtyi előfizetési összeget 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak elismerésül 4 regényt küldünk; aki 3 frt előfizetési összeget 40 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak 2 regényt küldünk elismerésünk jeléül és aki csak 1 frt 50 krnyi negyedévi előfizetési díjat 20 kr. csomagolási- és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul.

A »Képes Családi Lapok«

kiadóhivatala

Budapest, Vadász-utca 14. saját házában.